

РЕШЕНИЕ

№ 24445

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5778** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. Ф. И. от [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв.С. К. със съдебен адрес- [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-255/15.05.2024 на Директора на ТП на НОИ –С.-град, с което е отхвърлена жалбата на С. Ф. И. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01559390/28.03.2024г. на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО, като неоснователна.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че Разпореждане № РВ-3-21-01559390/28.03.2024г. не е издадено от длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО. Сумите, получени като обезщетение за временна неработоспособност са добросъвестно получени от жалбоподателя, тъй като никой не го е уведомил, че не следва да напуска жилището си за търсене и адруги начини за лечение. Лекуващия му лекар не се е информирал за възможностите му да проведе лечението си в друго населено място и да предприеме съответните действия. Моли оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.К., който поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски .

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – С. град – в съдебно заседание не се

явява, представлява се от юрк.М., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

За жалбоподателя С. Ф. И., ЕГН [ЕГН] в ТП на НОИ - С. град от осигурителя му Р. К. ЕАД, ЕИК[ЕИК] са представени удостоверения приложение № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) по болничен лист:

-№ E20231380819 /продължение/ за периода от 27.05.2023 г. до 25.06.2023 г.

- № E231380938 за периода от 26.06.2023 г. до 25.07. 2023 г.

-№ E20231381084 за периода от 26.07.2023 г. до 24.08.2023 г. вкл.

-№ E20232499850 за периода от 25.08.2023 г. до 23.09.2023 г. вкл.

По реда на НПОПДОО на С. Ф. И. е изплатено парично обезщетение за периода от 27.05.2023 г. до 25.07.2023 г. вкл. по б.л. № E20231380819 - за 17 дни в размер на 544.29 лв. и по б.л. № E20231380938 - за 22 дни в размер на 1998.49 лв.

По болнични листове № E20231381084 и № E20232499850 за периода от 26.07.2023 г. 23.09.2023 г. парично обезщетение не е изплащано

От административния орган е извършена проверка в електронния регистър на болничните листове и решенията по обжалването им, като е установено, че издадените от органите на медицинската експертиза болнични листове за жалбоподателя съответно с № E20231380819, № E20231380938. № E20231381084 и № E20232499850 са с определен режим на лечение „домашен - амбулаторен“. От Главна Дирекция „Национална полиция“ при МВР с писмо изх.№ 328600-14196/06.03.2024 г са уведомили административният орган, че за С. Ф. И. е регистриран запис на данни за преминаване през ГКПП на Република България – излизане на 16.06.2023 г. и влизане на 31.08.2023 г.

Във връзка с предоставената информация, органите на ТП на НОИ –С. град са приели, че е нарушен режима на лечение „домашен – амбулаторен“, след като има данни за напускане пределите на страната от жалбоподателя и то за продължителен период от време около 2 месеца и половина.

В тази връзка е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01559390/28.03.2024 г. на Ръководителя на Контрола по разходите на ДОО Д. Я. З., с което на основание чл.114 ал.1 и ал.3 от КСО е разпоредено на С. Ф. И. да възстанови недобросъвестно поученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода 16.06.2023 г. до 25.07.2023 г. в размер на 2782,31 лева, от които 2543,53 лева главница и 237,78 –лихва.

Цитираното разпореждане е обжалвано по административен ред по чл. 117 КСО пред по-горестоящия административен орган - директора на ТП на НОИ – С. град, който с процесното Решение № 1040-21-255/15.05.2024 г. е отхвърлил жалбата, излагайки мотиви, че сумите, получени за обезщетение поради общо заболяване са получени недобросъвестно, след като е нарушен режима на лечение .

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Жалбоподателят не отрича, че е напуснал страната за посочения период от време, като му е предоставена възможност да ангажира доказателства, относно изложените в жалбата твърдения, че е предприел и извършил лечение в чужбина.

Въпреки предоставената възможност, такива доказателства не са представени от жалбоподателя. След провеждане на съдебното заседание на 31.10.2024 г. в 16,12 часа по имейл с писмено заявление адв.К. е представил документ на испански език за извършен медицински преглед на жалбоподателя в Б. на 10.08. 2023 г. Документът не е придружен с превод на български език, но безспорен е факта, че прегледа е осъществен на 10.08.2023 г., която дата в случая е без правно значение, относно нарушаване режима на лечение по болнични листове по б.л. № E20231380819, . № E20231380938 , които се отнасят за периоди от 16.06.2023 г. до 25.06.2023 г. и от 26.06.2023 г. до 25.07.2023 г.. Предвид това, съдът приема, че така представения документ не е свързан с предмета на доказване и е неотносим.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ – С. град мен, съгласно Заповед № 1712/17.08.2015 г.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО – Д. Я. –З., съгласно представена Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ –С. град. С цитираната заповед е възложено на Д. Я. Я.-З. – Началник на отдел „Контрол по разходите на ДОО“ да постановява и подписва административни актове - разпореждане за неоснователно изплатени суми на основание чл.114 ал.1 и ал.2 от КСО.

Предвид това, неоснователни са направените възражения с допълнението към жалбата, че процесното разпореждане не е издадено от компетентен орган.

Оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същите съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, са немотивирани и изложените мотиви са непълни и водят до обективна невъзможност за установяване на причините, поради които органът е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за издаване на административен акт.

В разпореждането, както и в процесното решение, предмет на оспорване, са изложени ясни и подробни мотиви, с които е обоснован изводът на директора на ТП на НОИ –С. град, че жалбоподателят недобросъвестно е получил парично обезщетение поради общо заболяване по два болнични листа, тъй като е нарушил предписания в тях режим на лечение „ домашен-амбулаторен“, като при издаването му са съобразени всички относими факти и обстоятелства.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно материалната законосъобразност на оспореното решение и съответствието

му с целта на закона.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение, вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустройство, ако имат най - малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Безспорен факт е , че С. И. е осигурено лице и при констатиране на временна нетрудоспособност на същия е дължимо парично обезщетение..

Съгласно чл.6, ал.1 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване и т.н. Отпускът поради временна нетрудоспособност се оформя с болничен лист по образец, който се издава за времето от първия ден на настъпване на временната нетрудоспособност до нейното възстановяване. Чл.15 ал.1 от НМЕ регламентира видовете режими в зависимост от състоянието на болния, един от които е домашен, друг такъв е амбулаторен.

По делото няма спор, че по отношение на жалбоподателя са издадени описаните в настоящото решение болнични листове, в които е посочено общо заболяване – увреждане на мениска в резултат на стара травма или разкъсване. Не е спорен и определеният режим на лечение – домашен-амбулаторен.

От жалбоподателя не се оспорва и факта, че е напускал границите на страната за периода от 16.06.2023 г. до 31.08.2023 г. Последният обаче твърди, че причините за напускане пределите на Република България са получаване на адекватно лечение в чужбина. Тези твърдения, съдът приема за недоказани. Не е представено нито едно доказателство – гласно или писмено в подкрепа на тези твърдения.

В тази връзка , съдът намира, че изводът на административният орган, за нарушаване на режима на лечение, определен от здравните органи е обоснован и доказан. В тази насока съдът цени приложените болнични листове и представената справка от Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР.

Съгласно разпоредбата на чл.46 ал.1 т.2 от КСО парично обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща на осигурени лица, които нарушават режима, определен от здравните органи - само за дните на нарушението.

Предвид това, законосъобразно директора на ТП на НОИ –С. град е приел, че на жалбоподателя неоснователно му е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист № E20231380819 за периода от 16.06.2023 г. до 25.06.2023 г. вкл. - за 6 работни дни в размер на 545.04 лв. и по болничен лист № E20231380938 за периода от 26.06.2023 г. до 25.07.2023 г. включително - за 22 работни дни в размер на 1998.49 лв.. тъй като за посочените периоди същият е бил извън страната, с което е нарушил режима, определен от здравните органи.

Длъжностното лице, издало Разпореждане № РВ-3-21-01559390/28.03.2024 г. е констатирало всички тези факти и обстоятелства и въз основа на посочените данни, законосъобразно е приело, че за периода 16.06.2023 г. до 31.08.2023 г. е налице хипотезата на чл.46 ал.1 т.2 от КСО.

Административният орган, издал оспореното решение е направил обоснован извод, че полученото парично обезщетение са недобросъвестно получени суми, тъй като въпреки че жалбоподателят е бил наясно за определения режим на лечение съгласно издадените болнични листове, същият го е нарушил, като се е намирал извън

границите на страната в продължителен период от време, без за това обстоятелство да ангажира годни доказателства за причините наложили това.

Предвид всичко изложено, съдът прави извод, че са налице всички изискуеми предпоставки на чл.114 ал.1 от КСО. Според анализа на тази разпоредба е необходимо да са налице кумулативно две предпоставки, плащането да е неоснователно и сумите да са получени недобросъвестно от жалбоподателя.

В настоящия случай са събрани достатъчно годни доказателства, че паричното обезщетение е получено неоснователно, доколкото е недължимо, поради изпълнения състав на чл.46 ал.1 т.2 от КСО, а от друга страна е получено и недобросъвестно, тъй като жалбоподателят съзнавайки, че нарушава режима на лечение е приел и получил изплатеното обезщетение.

Предвид това законосъобразно директора на ТП на НОИ –С. град е приел, че жалбоподателят, след като е знаел, че в процесните болнични листове има определен режим на лечение „домашен-амбулаторен“, е длъжен да го спазва, като с напускане пределите на страната същият е нарушил определеният режим, което фактически е основание по чл.46 ал.1 т.2 от КСО, изключващо правото на обезщетение за дните на нарушението, съответно има за последица възстановяване на неоснователно и недобросъвестно получените суми ведно с начислената лихва.

Издаденият административен акт е и в съответствие с целите на КСО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III–то отделение, 61-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ф. И. чрез адв.С. К. със съдебен адрес- [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-255/15.05.2024 на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е отхвърлена жалбата на С. Ф. И. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01559390/28.03.2024г. на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО, като неоснователна.

ОСЪЖДА С. Ф. И. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ –С. град сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен със в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: